

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ΙΔΙΟΡΡΥΘΜΟΣ ΓΥΝΗ

Ἀπέθανεν ἐσχάτως ἐν ἐπαρχίᾳ τινι τῆς Μασσαχουσέτης ἡ μίς Αἰκατερίνη Πειρσὸν γεροντοκόρη ἰδιορρυθμοτάτη καὶ ἐπὶ τούτῳ καὶ μόνῳ διάσημος καθ' ὅλην τὴν ἐπαρχίαν. Ἡ μίς Πειρσὸν, γυνὴ εὐπρωτάτη καὶ καθ' ὅλα ὀρθοπρονοῦσα, εἶχε μόνην τὴν ἀδυναμίαν νὰ μὴ συμμορφῶται πρὸς τοὺς συγχρόνους συρμούςς ὡς πρὸς τὴν περιβολήν, ἀλλὰ ν' ἀναζητῆ καὶ ἐφαρμόζῃ ἐφ' ἑαυτῆς τοὺς πρὸ ἡμῶν αἰῶνος ἰσχύσαντας. Οὕτως ἐπιδεικνύετο πανταχοῦ προκαλοῦσα τὴν θυμηδίαν τοῦ πλήθους, τοῦ ὁποῦο αἱ ἐκδηλώσεις οὐ μόνον δὲν παρώρριζον, ἀλλὰ καὶ ἠγχαρίστουσαν αὐτήν. Ἰδίως δ' ἐκόμπαζε διερχομένη πλῆσιν ὀμίλου νεανίδων, μόλις ἀξιοῦσα ν' ἀποτείνῃ βλέμματα οἴκου πρὸς τὰς πενιχρὰς αὐτῶν ἐσθήτας! Μετὰ τὸν θάνατον αὐτῆς οἱ κληρονόμοι ἐπέδωθησαν εἰς τὴν ἔρευναν τοῦ οἴκου, βέβαιαι ὄντες ὅτι ἐκτὸς τῆς χρηματικῆς περιουσίας ἦν κατέλιπον ἡ μακαρίτις, καὶ ἦτις ἀνέρχεται εἰς 450 χιλ. δολαρίων, θὰ εὕρισκον καὶ πράγματα ἀνάλογα πρὸς τὰς ἰδιοτρόπους ὀρέξεις αὐτῆς. Αἱ προσδοκίαι αὐτῶν δὲν διεψεύθησαν· μόνη ἡ ἱματιοθήκη τῆς δεσποινίδος Πειρσὸν περιεῖχε 50 πῖλους ἱστορικῆς ἀξίας, ἀνήκοντας ὡς πρὸς τὸ σχῆμα εἰς τοὺς ἐν χρῆσει κατὰ τὴν δευτέραν καὶ τρίτην δεκαετίαν τοῦ αἰῶνός μας· 70 σάλια, ὧν τινα βαρυτιμώτατα· συλλογὴν δὲ ὅλην ἐσθῆτων ἐκ παντοειδῶν ὑφασμάτων καὶ χειροκτίων καὶ ἀλεξιβροχίων καὶ ὑποδημάτων — πλήρες μουσεῖον ἐν ἄλλοις λόγοις! Ὡς συλλογὴ δὲ ὅλως ἀνεξάρτητος, μαρτυροῦσα ἐτέραν ἰδιοτροπίαν τῆς θανούσης τέως ἄγνωστον, εὐρέθησαν 300 φιάλαι καὶ φιαλίδια μετὰ πολλῆς φροντίδος καθαρισμένα καὶ κατὰ τάξιν χρονολογικὴν τθετημένα, φέροντα ἰδίως πινακίδας κομψοτάτας μετ' ἐπιγραφῶν διασαφηνικῶν. Ταῦτα δὲ πάντα ἦσαν τὰ δοχεῖα τὰ ἀπομειναντα ἐκ τῶν παντοειδῶν φαρμάκων, ἅτινα καθ' ὅλον αὐτῆς τὸν βίον εἶχε λάθῃ πολλακίς ἀσθενήσασα ἢ ἀοιδίμος Αἰκατερίνη Πειρσὸν.

ΕΔΩ Κ' ΕΚΕΙ

Ἡ ράβδος τοῦ Ἀγαθοπούλου.

Εἰς τὸν Ἀγαθόπουλον ἐχάρισε τις ράβδον βρῦτιμον μετ' ἀργυρᾶς λαθῆς.

Μετ' ὀλίγα ἡμέρας ὁ δωρητὴς συναντᾷ καθ' ὁδὸν αὐτὸν καὶ βλέπει κρατοῦντα τὴν ράβδον ἠκρωτηριασμένην κατὰ τὴν λαθὴν.

- Κάτι βλέπω σοῦ χάλασε τὸ μπαστῶνι;
- Ὅχι, ἀδελφέ, ἐγὼ ἔδωκα καὶ τὸ ἔκοψαν ἄλλο.
- Γιατί;
- Μοῦ ἤρχουνταν μακρῶ.
- Καὶ δὲν ἔκοθες ἀπὸ τὸ κάτω μέρος;
- Τί μ' ὤφελοῦσε; Ἀπ' τὰπάνω μέρος περίσσευε.

Ἐν φρενακομείῳ.

— Λοιπὸν, γιατρέ, ὁ καυμένος ὁ Ἀριστείδης ἦτον κλεισμένος ἐδῶ;

— Ναί.

— Καὶ τὸν εἶχατε μὲ τοὺς τρελλοὺς;

— Ὅχι, ἐπειδὴ πρὶν ἦτον ἀνακατωμένος εἰς τὰ πολιτικά καὶ ἤμεθα μάλιστα μὲ τὸ ἴδιον κόμμα δὲν τὸν ἔβαλα μὲ τοὺς τρελλοὺς!

— Ἀλλά; . . .

— Τὸν ἔβαλα μὲ τοὺς ἡλιθίους!

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

ΤΟ ΡΟΧΑΛΗΤΟΝ ΚΑΙ Η ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΟΥ

Τὸ ροχαλητὸν οὐδὲν ἄλλο εἶναι ἢ ὁ καθ' ὕπνον παραγόμενος ἐνίοτε ἦχος ἐκ δονήσεως τοῦ ὑπερώϊου ἰστίου, γινομένης καθ' ὃν χρόνον ὁ ἀήρ διέρχεται κατὰ τὴν εἰσπνοὴν τὸ στόμα καὶ τὸν ἰσθμὸν τοῦ λαιμοῦ διὰ τὰ εἰσπνοῦ κατόπιν εἰς τοὺς πνεύμονας. Τὸ ροχαλητὸν παράγεται λοιπὸν καθ' ὅλοκληρίαν εἰς τὸν ἰσθμὸν τοῦ λαιμοῦ καὶ τὴν ῥίνα κατὰ τὴν εἰσπνοὴν συνήθως, σπανιότερον κατὰ τὴν ἐκπνοήν.

Ῥοχαλίζει δὲ γενικῶς πᾶς κοιμώμενος μὲ τὸ στόμα ἀνοιχτόν. Διὰ τοῦτο πρέπει νὰ καταπολεμήσωμεν τὰς παθήσεις ἐκεῖνας αἰτίνας ἀναγκάζουσι τὸν ροχαλίζοντα νὰ κοιμᾶται μὲ στόμα ἀνοιχτόν, ἐάν θέλωμεν νὰ τὸν ἀπαλλάξωμεν τῆς ὀχληρᾶς μουσικῆς του.

Τὸ δυνατόν συνάχι προκαλεῖ τὸ ροχαλητὸν. Τῷ ὄντι, ἐάν ἡ μύτη εἶναι ἐντελῶς πεπραγμένη, ὁ ἄρρωστος ἀναγκάζεται νὰ ἔχῃ τὸ στόμα ἀνοιχτόν διὰ νὰ ἀναπνέῃ, ὅτε, δονοῦντος καθ' ὕπνον τοῦ ἀέρος τοῦ ὑπερώϊου ἰστίου, γεννᾶται τὸ ροχαλητὸν.

Ἐνίοτε τὸ συνάχι δὲν εἶναι τόσο δυνατόν, ὥστε νὰ ἀποφράξῃ ἐντελῶς τὴν μύτην· ὁ ἄρρωστος δύναται τότε νὰ ἀναπνέῃ, ἀρκετὰ δυσκόλως, εἶναι ἀληθές, ἀλλ' ἐπὶ τέλους δύναται νὰ ἀναπνέῃ διὰ τῆς ρίνος. Ἐάν δὲ ἐνεκὴ τῆς καταρροῆς ταύτης παραχθῇ πρὸς στιγμὴν ἀφθονωτέρα μύξα, ὁ διὰ τῆς ρίνος διερχόμενος ἀήρ δονῶν αὐτὴν παράγει ροχαλητὸν μᾶλλον ἢ ἦττον ἔντονον. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἔδρα τοῦ ροχαλητοῦ εἶναι ἡ μύτη καὶ κατ' ἀκολουθίαν ἡ θεραπεία εὐχερεστερά, διότι ἀρκεῖ πρὸς τοῦτο νὰ λάβωμεν τὸ μαδιλί καὶ νὰ ἀπομάξωμεν αὐτήν.

Πρὸς τὸ ὄξυ συνάχι ὠφέλιμος εἶναι ἡ πόσις στηθικῶν μαλακτικῶν πτισανῶν, ἡ χρῆσις ποδολούτρου μετὰ σινάπτιος καὶ πρὸ πάντων εἰς ἡ δύο υποκαπνισμοὶ τὴν ἡμέραν καὶ ἕτερος τὸ ἑσπέρας τὴν ὥραν τῆς κατακλίσεως.

Τὸ χρόνιον συνάχι εἶναι πολὺ σπουδαιότερα αἰτία τοῦ ροχαλητοῦ ἢ τὸ ὄξυ. Τῷ ὄντι, τὸ ροχαλητὸν ὑποτροπιάζει καὶ μετὰ τὴν τελείαν αὐτοῦ ἴασις, ἐνεκὰ χρονίας καταρροῆς τῆς ρίνος.

Πρὸς τὸ χρόνιον συνάχι ὠφελοῦσιν ἐνέσεις περιδενθινοῦχοι ἐντὸς τῆς ρίνος, καυτηριάσεις, καὶ ἡ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν χρῆσις τῆς ἐξῆς ἐρρίνου κόνεως: Καφουρᾶς κόκ. 7 — Ῥητίνης ἱεροξύλου κόκ. 8 — Σκωρδίου πῶας κόκ. 5 — Σακχάρου λευκοῦ κόκ. 5.

Προσέτι πρέπει νὰ καταπολεμήσωμεν τὴν χοιραδικὴν καὶ ἐρπητικὴν διάθεσιν δι' ἐσωτερικῆς προσφόρου θεραπείας.